

Forslag med Hensyn til Statslaanet, men skrev ogsaa til Regeringen om at forespørge de forskellige Kreditforeningers Bestyrelser, hvorledes disse stillede sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelsen af en saadan Hypotekbank. Vi have ogsaa disse Svar i Rigsdagstidenden i en Resolution, som alle Kreditforeningers Bestyrelser ved et Møde i Kjøbenhavn 19de Marts 1894 vedtog; det er altsaa ikke nogen Hemmelighed, da vi have den i Rigsdagstidenden. Denne Resolution er ganske kort, og jeg maa maaske med den ærede Formands Tilladelse oplæse den; den lyder saaledes: „Uden at komme ind paa, hvorvidt der i de nu bestaaende Kreditforeningers Organisationer og Bestemmelser for deres Virksomheds Omraade maatte være principielle Hindringer for en Sammenslutning af dem under en Hypotekbank, var man enig om at udtale, at man ikke kunde indse, at de Fordele, som haabedes ved de i Rigsdagen indbragte Forslag om en Hypotekbank, i hvert Tilfælde under de nuværende Tidsforhold vilde opveje de Byrder, der derved paalægges Kreditforeningernes Interessenter, og at man derfor ikke kunde ønske dettes Vedtagelse, idet man dog ikke vilde tage Afstand fra enhver Tanke om Oprettelsen af en Hypotekbank.“ Man vil se, at denne Resolution, som er vedtagen af samtlige 12 Kreditforeningers Direktioner, kan ikke siges at være nogen synderlig varm Tilslutning til Tanken om Oprettelsen af en saadan Hypotekbank. De vedtog enstemmig en Udtalelse om, at de i Grunden ikke ventede sig meget af den, at de for øvrigt ikke skulde udtale sig angaaende deres Betæneligheder ved Indholdet af Loven, men ende med, at de dog ikke vilde tage Afstand fra enhver Tanke om Oprettelsen af en Hypotekbank. Den højtærede Minister udtalte, at han troede ikke, han røbede en Hemmelighed, naar han sagde, at Erfaringen gik i den Retning, at Stemningen i de forskellige Kreditforeninger vistnok ikke var for Oprettelsen af en saadan Centralkreditforening. Det tror jeg, den ærede Minister har Ret i; thi saa vidt mig bekendt, er der ikke foregaaet noget, hvorved man senere har taget Afstand fra denne Resolution, og Spørgsmaalet har dog ogsaa været fremme paa Kreditforeningernes Fællesmøder siden den Tid. Spørgsmaalet er jo dette, hvorvidt det egentlig kan gavne Kreditforeningerne, kan hæve Kursen for vore Kreditforeningsobligationer i nævneværdig Grad. Hvis en saadan Hypotek-

bank kunde det, ja, saa er det en Selvfølge, at vi burde tage den. Men den Gang man i sin Tid arbejdede paa at faa en saadan Hypotekbank, gjorde vi det navnlig under Hensyn til, at man kunde faa konverteret de ca. 300 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer, hvilket skete et Aars Tid efter, at denne Resolution blev vedtagen. Man tænkte sig den Gang, navnlig i Udvalget, at det var nødvendigt at faa en saadan Hypotekbank for at kunne faa denne fælles store Konvertering gennemført. Hypotekbanken kom ikke; men Konverteringen kom og kom i et heldigt Øjeblik. Jeg tror derfor ikke, der er saa megen Trang til en saadan Hypotekbank nu. Jeg tænker mig vel, at der vil kunne opnaas Fordele for de smaa Kreditforeninger, idet deres Obligationers Kurs som Regel staa lavere end de største Kreditforeningers, hvilket er ganske naturligt af den Grund, at deres Obligationers Masse er meget mindre. Men paa den anden Side er der ogsaa en Forskel i Laaneprocenten mellem de smaa Kreditforeninger og de større, og dette rummer en Fare, thi gennemgaar man de forskellige Kreditforeningers Aarsberetninger og Regnskaber, kan man godtgøre, at en af de mindre Kreditforeninger har ca. 5 pCt. mere efter Vurderingen end den største. Det gøre de vel paa Grund af Konkurrencen, tænker jeg. Landets 12 Kreditforeninger — den gamle Kjøbenhavns Husejers Kreditforening iberegnet — har i det sidste Regnskabsaar udlaant et Beløb af 629,881,671 Kr. og have tilsammen 101,207 Medlemmer. Det er Restgælden ifølge Kreditforeningernes sidst aflagte Regnskab, altsaa for 1898. Dersom man nu tænkte sig, at kun nogle af de mindste Kreditforeninger meldte sig ind i en saadan Hypotekbank, tror jeg ikke, den fik meget at betyde; men dersom man nu derimod tænkte sig, at de alle gik ind i den, vilde den først faa nogen Betydning, men saa kommer det Spørgsmaal frem, hvorvidt det er heldigt, at de mindste Kreditforeningsobligationers Kurs hæves paa de stores Bekostning, og saa konkurrere paa en mindre heldig Maade ved at give en betydeligt højere Laaneprocent end de større. Derved kommer man ind paa et Forhold, som kan blive uheldigt, og det tror jeg ikke kan hæves paa anden Maade end derved, at den Bestyrelse, som skal være Fællesbestyrelse i Centralkreditforeningen for samtlige 12 Kreditforeninger, kommer til at gennemgaa hver Vurderingsforretning